

Posudek oponenta diplomové práce

Autorka: Bc. Kateřina Smolová

Název: E-government na obecních úřadech obcí, obcí s rozšířenou působností a pověřených obecních úřadech v okrese Ústí nad Orlicí.

Autorka zpracovala diplomovou práci z oboru archivnictví se zaměřením na elektronické systémy podpory veřejné správy, se zvláštním důrazem na nástroje spisové služby a na ni navazující nástroje.

Práce je členěna do tří kapitol, kdy první kapitola se snaží definovat obec a její úkoly, druhá kapitola definuje e-government v České republice, jeho části a nástroje a konečně třetí část je výzkumným jádrem práce v podobě vyhodnocení empirického šetření mezi obecními úřady vyčleněného okresu. Autorka se díla zhostila se ctí a domnívám se, že práci zvládla. Cením si logické struktury práce, jasně definovaného cíle, stejně jako určitého syntetického nadhledu, který autorka prokázala. První dvě kapitoly nepůsobí lacině, třetí kapitola je pak zpracována adekvátně povaze problému. Autorka dokázala ze získaných dat vyvodit závěry a interpretovat je textově i pomocí grafických výstupů.

Jazyk práce je na požadované úrovni, stejně jako schopnost autorky se vyjadřovat. Práce však bohužel obsahuje mnoho pravopisných chyb, zejména v oblasti interpunkcí.

Pakliže k obsahové části práce v podstatě nemám zásadních připomínek, opakem je formální stránka práce. Poněkud mne zaskočilo, že autorka čísluje úvod a závěr, na tomto stupni studia bych již tuto chybu nečekal. Spokojen úplně nejsem ani z formulací úvodu a závěru. Úvod bych očekával bohatší o zamyšlení se nad limity autorčina empirického šetření, závěr nemá být „laboratorní zprávou“ o splnění úkolu, ale shrnutím celého díla a tématu současně. Kapitoly by měly zásadně začínat na nové stránce.

Dalším problémem, který s prací mám, je autorčina chabá kritika pramene v oblasti dějin správy v kapitole č. 2. Autorka se zde snaží vymezit pojem veřejná správa a samospráva. Používá pro to definice autorů, kterým evidentně chybí historické povědomí o vývoji správy věcí veřejných, jež byla nejprve vykovávána výhradně mocenskými strukturami státu a teprve od jistého momentu byla zapojena veřejná kontrola státní správy. V tento moment se ze státní správy rodí veřejná správa, jak již z logiky tohoto pojmu vyplývá. O správu věcí veřejných, o které píše autorkou použitím autoři, přeci šlo vždy, tedy i v dobách tuhého absolutismu. Stejně tak nesouhlasím s autorkou použitým vymezením pojmu samospráva, opět proto, že použitá definice a jejich autor naprosto nevzal na vědomí podstatu samosprávy a definuje ji jen z hlediska současného rozdělení kompetencí mezi jednotlivé subjekty vykonávající péči o veřejné záležitosti. Stejně tak shledávám nedostatky v autorčině historickém expoé na téma státní správa a samospráva. např. dvojkolejnost „veřejné správy“ na našem území neskončila se vznikem Československa, atp. Stejně tak autorka střílí vedle, když tvrdí, že „*neměla samospráva v minulosti takový význam, jako tomu je dnes, byla chápána pouze jako prostředek veřejné správy či státní správy*“. Od historika, který (jak předpokládám) prošel dějinami správy, mne takováto absence kritiky pramene velmi mrzí, byť jde v kontextu celé práce o maličkost.

Celá práce je však velmi pěkná, líbí se mi a doporučuji ji k obhajobě.

V Hradci Králové a Pardubicích dne 16. srpna 2016

doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.